

VGO
media

Magazine

**Interview: 'Vereniging,
laat zien dat je er bent'**

*‘Wat een
goed idee,
Madelon, zo’n
wijnproeverij’*

Radio De Gil-club:

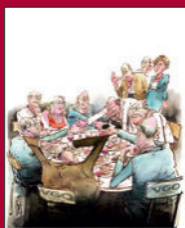
satire in oorlogstijd

Bij de voorplaat

De voorplaten in de rest van dit jaar worden getekend door de Bredase tekenaar, kunstenaar, fotograaf en docent Jos Thommassen. Thommassen (1962) tekent en tekende voor tal van tijdschriften en dagbladen, onder meer NRC, AD, BN De Stem. Hij geeft les op het Kellebeek College en op het centrum voor de kunsten Nieuwe Veste in zijn woonplaats.

josthommassen.nl

Inhoud

PENSIOEN

Van de voorzitter	3
Uit het Verantwoordingsorgaan	9

VERENIGING

'Iedere vereniging moet steeds haar bestaansrecht bewijzen'	4
Welkom nieuwe leden	8
Verslag Algemene Vergadering	10

RUBRIEKEN

Wat ons van het hart...	8
Geranium & Co	16
Boekbespreking	15
Column Arie Bras	28
Dankbetuigingen	29
Overleden leden	23
Puzzel	30

EN VERDER

José Distelblom en Gijs Konings: beeldbepalers	18
Radio in oorlogstijd	24

10

16

18

Betaaldata 2017

22 juni - 24 juli - 24 augustus - 21 september - 24 oktober - 23 november - 21 december

Juni 2017

Nr. 101

VGOmedia Magazine is het kwartaalblad van de Vereniging van Gepensioneerde medewerkers van de Omroep en andere Media.

Bestuur VGOmedia

Voorzitter: Arie Smit • Vice-voorzitter: Ynskje van den Brakel Visser • Secretaris: Madelon van Waart • Penningmeester: Ruud Leyendekker • Bestuursleden: Henk van der Horst, Bob Ris

Adres VGOmedia:

Brinklaan 137, 1404 GD Bussum bestuur@vgomedia.nl

VGOmedia Magazine

Redactie: Govert van Brakel, Louis van Hattem (vormgeving), Willem Hekhuis (eindredactie), Willem Nijeboer, Hans Wentholt

Medewerkers aan dit nummer: Arie Bras, Jan de Kleijn, Thomas Leeftang, Barend de Ronden, Klaas Samplonius, Arie Smit, Madelon van Waart

Druk: Drukkerij De Globe, Waardenburg

Redactie

VGOmedia Magazine: Waterhoen 5, 3831 HT Leusden magazine@vgomedia.nl

Website

www.vgomedia.nl

Ledenadministratie

Berlagelaan 147, 1222 JS Hilversum ledenadministratie@vgomedia.nl

Van de voorzitter

Hoe staan we er voor?

Om te zien hoe ons fonds er voor staat, hebben we het instrument van de dekkingsgraden tot onze beschikking. De Nederlandsche Bank (DNB) gebruikt de dekkingsgraden om de prestaties van de pensioenfondsen te meten en om toezicht te houden op het werk van de pensioenfondsen. Op onze website (www.vgomedia.nl) publiceren we maandelijks de dekkingsgraad. PNO Media (www.pnomedia.nl) levert iedere maand op de tiende werkdag de dekkingsgraad. Dat wordt in juli vrijdag de veertiende.

We hebben te maken met twee dekkingsgraden: de actuele dekkingsgraad is gebaseerd op één maand en de beleidsdekkingsgraad op basis van twaalf maanden. Pensioenfondsen moeten hun beleid baseren op de beleidsdekkingsgraad. De dekkingsgraad geeft de verhouding weer tussen de bezittingen van het fonds en de verplichtingen van het fonds. Bij een dekkingsgraad van 100 zijn de bezittingen en verplichtingen in balans. Eind april was de actuele dekkingsgraad op basis van één maand naar 100,7 % gestegen en de beleidsdekkingsgraad op basis van 12 maanden naar 94,2. De actuele dekkingsgraad is voor het eerst sinds tijden boven de honderd gekomen. Als de opgaande lijn zich voortzet, dan verbetert de financiële positie van PNO Media zich.

In mei is het jaarverslag over 2016 van PNO Media uitgekomen, waarin het bestuur verantwoording aflegt over het gevoerde beleid. Ons fonds heeft naast het bestuur twee wettelijke organen die toezicht houden en het bestuur bijstaan: de Raad van Toezicht en het Verantwoordingsorgaan. Verder vervullen de accountant en de actuaris een belangrijke controlerende rol. Raadpleging van het jaarverslag beveel ik van harte aan. Het is te vinden op de site van PNO Media, door te klikken op 'Downloads' en daarna op 'Jaarverslagen'.

Tijdens de formatieonderhandelingen ligt ongetwijfeld het pensioendossier op tafel (ik schrijf deze bijdrage op 31 mei).

De actuele dekkingsgraad is voor het eerst sinds tijden boven de honderd gekomen. Als de opgaande lijn zich voortzet, dan verbetert de financiële positie van PNO Media zich.

Het huidige kabinet heeft, om het simpel te zeggen, het voorwerk gedaan. Of beter gezegd: laten doen. Het echte werk moet nog beginnen. De SER heeft een aantal varianten op tafel gelegd: stroomlijning van het huidige systeem en een systeem waarbij iedere deelnemer over een eigen pensioenpotje beschikt. Na een breed uitgevoerd onderzoek door de SER werd de variant met een eigen potje en risicodeling door een collectieve buffer als goed

haalbaar beschouwd. Laten we hopen dat de regeringsverklaring duidelijkheid verschaft.

Arie Smit

Gepensioneerde beroepsbelangenbehartiger Henk Verhagen:

'Iedere vereniging moet bestaansrecht bewijzen'

"Een belangenorganisatie zoals de Consumentenbond of VGOMedia dankt haar bestaan eraan dat er dingen mis gaan. De Consumentenbond dankt zijn bestaan aan het feit dat consumenten nog altijd tegen problemen aanlopen wanneer ze producten of diensten afnemen. Mijn indruk is sterk dat er bij pensioenfondsen PNO Media weinig misgaat omdat alles goed is georganiseerd. Dat maakt de behoefte om lid te worden van de belangenorganisatie VGO media minder." Dat zegt Henk Verhagen. Hij was tot eind december 2016 beroepsbelangenbehartiger bij de Consumentenbond.

door Willem Nijeboer

steeds haar

Henk Verhagen heeft als personeelslid van de Consumentenbond zijn hele werklevens premie betaald bij het pensioenfonds van de Consumentenbond en geniet nu - als gevolg van de fusie van beide pensioenfonds - een pensioen van PNO Media. "Mijn beeld van de pensioenwereld is dat het toezicht van De Nederlandsche Bank behoorlijk streng is. En andere organisaties kijken weer heel argwanend naar het beleid van de toezichthouder. Ik zou lid van VGOMedia worden als ik zag dat deze belangenvereniging voor gepensioneerden verbeteringen tot stand bracht of er voor mij persoonlijk voordeel aan het lidmaatschap zit. Kortingen bijvoorbeeld."

Wandelen

Tot dit interview was Verhagen niet van het bestaan van VGOMedia op de hoogte. "Bij een vereniging voor gepensioneerden vraag ik me af: moet ik dan gaan wandelen met andere gepensioneerden? Wat doen ze eigenlijk voor mij? Die gedachten zijn redenen waardoor ik me nog niet heb aangemeld als lid. Als ze alleen belangenbehartiger zijn dan denk ik: ik ga ervan uit dat pensioenfonds PNO Media zich netjes aan de regels houdt en netjes met de centjes omgaat. Dat PNO waarborgt dat je je pensioen krijgt. De Nederlandsche Bank houdt daar toezicht op, maar bijvoorbeeld niet op hoe gelden belegd worden. Niet op ethisch of niet ethisch beleggen, niet op de keuze aandelen Unilever of Akzo Nobel bijvoorbeeld. Ik denk dat het toezicht op de pensioenfonds in Nederland goed is geregeld. Ik ga er

Henk Verhagen: "Je wilt weten of het allemaal wel goed gaat"

wel van uit dat de mensen die namens de gepensioneerden in het bestuur zitten, goed onderzoeken wat de gepensioneerden willen. Ze moeten in het bestuur het belang van het hele pensioenfonds behartigen, maar het is wel belangrijk dat zij weten hoe hun achterban denkt."

Persoonlijk contact

Hoewel het de vraag is of hij zelf lid wordt, heeft hij wel tips voor VGOMedia. "Ik raad VGO aan om vooral persoonlijk contact te onderhouden met de leden. Persoonlijk contact werkt veel beter dan bijvoorbeeld een brief. En

Het gebouw van de Consumentenbond in Den Haag

als dat niet kan met 9.000 gepensioneerden, laat dan tenminste zien wat je doet. Laat zien dat het belangrijk is dat je er als vereniging bent en wat de voordelen van het lidmaatschap zijn. Iedere vereniging, ook een belangenvereniging zoals de Consumentenbond of VGOMedia, moet telkens weer haar bestaansrecht bewijzen. 'Dit hebben wij bereikt voor jou. Dankzij onze actie is het nu mogelijk om... En: Don't tell, show us'."

Voor een bedrijf is het gemakkelijker om tegemoet te komen aan de wensen van een belangenorganisatie dan voor een pensioenfonds. Pensioenfondsen zitten veel meer vast aan allerlei regels van de overheid. "Dat moet VGOMedia dus goed uitleggen", reageert Verhagen. "En vervolgens moet je dus als belangenbehartiger van gepensioneerden bedenken welke rol je dan kunt spelen. Je kunt je bijvoorbeeld sterk maken om onzinnige regels - ook onzinnige eisen van de toezichthouder - van tafel te krijgen. Maar eigenlijk heb je het dan over zaken die veel breder zijn dan alleen voor gepensioneerden bij PNO Media alleen."

Ik ga er wel van uit dat de mensen die namens de gepensioneerden in het bestuur zitten, goed onderzoeken wat de gepensioneerden willen'

Invloed

Het pensioenfonds van de Consumentenbond had niet van doen met een belangenbehartiger als VGOMedia. Desondanks hebben actieven en gepensioneerden bij de bond volgens Verhagen veel mogelijkheden gekregen om invloed uit te oefenen bij de fusie van hun pensioenfonds met PNO Media. "Ook bij ons pensioenfonds hadden de gepensioneerden een vertegenwoordiger in het bestuur.

De contacten onderling tussen gepensioneerden, met het bureau van de bond en met de vertegenwoordiger in het bestuur zijn intensief. Alle belanghebbenden hebben dus invloed op de fusie kunnen uitoefenen. Of ze dat gedaan hebben, weet ik niet. Ik werkte toen nog."

Nadat het pensioenfonds van de Consumentenbond had besloten dat het te klein was om zelfstandig verder te gaan, zijn er volgens Verhagen een flink aantal bijeenkomsten georganiseerd waar ook gepensioneerden welkom waren. "Niet alle gepensioneerden kwamen erop

af, maar wel een vaste kern van zo'n twintig mensen die vragen stelt en kritisch is. De fusie had, voor zo ver ik kan inschatten, absoluut de steun van de gepensioneerden en van de actieven. Ook zij hebben veel mogelijkheden gehad om daarover mee te denken. En de OR is er ook bij betrokken geweest. Ik moet er wel bij zeggen dat het onderwerp pensioen net als bij andere organisaties niet direct populair is. De meesten vinden de Consumentenbond een goeie werkgever, een goeie club. Ze ver-

wachten dat het pensioen dus ook wel goed geregeld zal zijn."

Afstand houden

De Consumentenbond heeft bij een aantal pensioenfondsen geshopt en uiteindelijk unaniem gekozen voor PNO Media. "Het belang van de deelnemers ging natuurlijk boven alles", vertelt Verhagen. "Voor ons was ook belangrijk dat het fonds zou aansluiten qua beleving en cultuur. Pensioenfondsen die werken voor de industrie of de reiswereld beleven wij toch als instellingen waar je afstand van moet houden. Dat is nodig om daarover eerlijk, kritisch en analyserend te kunnen schrijven. Het zou raar zijn ontvangen als een pensioenfonds 'van de tegenstander' uit de bus zou zijn gekomen. Qua cultuur is de Consumentenbond een uitgeverij die vijf bladen uitgeeft voor meer dan 400.000 mensen en ook boeken. En er zijn altijd heel veel warme contacten geweest tussen media en de Consumentenbond. Dat heeft ook een rol gespeeld."

"Wat mij persoonlijk aan pensioenfondsen PNO Media is opgevallen is de goeie manier van communiceren", vertelt Verhagen. "PNO heeft in Den Haag voor iedereen een paar bijeenkomsten belegd. Daar kreeg je heel heldere informatie. Ze hebben zich aan alle afspraken gehouden. Dat gaf een betrouwbare indruk. Er was ruimte voor menselijk contact."

Familie

De gepensioneerden van de Consumentenbond hebben bijna allemaal heel lang bij de bond gewerkt. Verhagen: "In de beginjaren was het een soort familie, een soort rebellenclubje dat het - met steun van de achterban

- wel even zou opnemen tegen de industrie of de overheid die zo maar wat doet. Het feit dat gepensioneerden van de Consumentenbond elkaar regelmatig zien, bepaalt - kritisch als ze zijn - dat ze wel betrokken blijven."

Kritische mensen stellen kritische vragen in de aanloop naar de fusie, stelt Verhagen vast. "Je wilt weten of het allemaal wel goed gaat. Hoe zit het met de indexatie, krijg ik over tien jaar ook nog een pensioen dat er een beetje uitziet en wat doen jullie daarvoor? Er waren korte lijnen, gemakkelijke contacten

en het was laagdrempelig. Die sfeer maakt wel dat je anders in je pensioenfonds zit dan wanneer je bijvoorbeeld in de zorg hebt gewerkt met nog 600.000 anderen verspreid over het land. Nee, minpunten heb ik nog niet aan PNO ontdekt."

'Wat mij persoonlijk aan pensioenfondsen PNO Media is opgevallen is de goeie manier van communiceren'

Mystery shopper

Henk Verhagen heeft bij de Consumentenbond diverse functies vervuld, waaronder eind- en later hoofdredacteur-onderzoeker bij de Reisgids van de Consumentenbond en collectief belangenbehartiger (lobbyist en actievoerder) op het gebied van reizen, openbaar vervoer, luchtvaart en energie. Het laatste deel van zijn werkzaam leven was hij onderzoeker en redac-

teur op het gebied van wonen en vrije tijd, recreatie en vervoer. Wie vroeger veel naar Kassa, Radar of het reisprogramma De groeten van Max heeft gekeken, kent hem misschien van het scherm. Hij deed - met een iPhone in de borstzak - als mystery shopper mee aan Koopkracht van de gezamenlijke regionale omroepen. "Dat is het leukste dat ik heb gedaan."

Opmerkingen uit de redactie

Wat ons van het hart...

Als het waar is dat grote gebeurtenissen hun schaduw vooruitwerpen, dan is het verhaal van Thomas Leefflang in dit nummer zo'n vooruitgeworpen schaduw. Zijn onderwerp: radio. Het oer-medium, dat over twee jaar zijn 100-jarig bestaan zal vieren. In 1919 immers begon in Den Haag ir. Hanso Schotanus à Steringa Idzerda met uitzendingen via zijn zender PCGG. Uw redactie, kunnen wij u alvast wel vertellen, zal dat jubileum niet ongemerkt laten passeren. Intussen, om terug te keren naar het heden, behandelt Leefflang een interessante episode: radio in oorlogstijd.

In dit nummer enig voorzichtig optimisme over onze pensioenen. Voorzitter Arie Smit wijst erop dat de dekkingsgraad voor het eerst in tijden tot boven de 100% is gestegen en uit het betoog van MPD-directeur Walter Mutsaers tijdens de Algemene Vergadering op 20 april mogen we concluderen dat PNO Media positief gestemd is over de (wat verdere) toekomst. Al klinken ook de woorden 'kwetsbaar' en 'risico van verlaging'.

Waarderende woorden voor ons pensioenfonds lezen we in het betoog van Henk Verhagen, gepensioneerde van de Consumentenbond, wiens pensioenbelangen sinds kort bij PNO zijn ondergebracht. Verhagen prijst de communicatie en de heldere informatie tijdens de aansluiting van het eigen fonds van de Consumentenbond bij PNO. En hij geeft – kritisch onderzoeker als hij is – onze eigen vereniging en haar bestuurders een welgemeende goede raad: "Laat zien dat het belangrijk is dat je er als vereniging bent en wat de voordelen van het lidmaatschap zijn".

Degenen die de ledenbijeenkomst op 20 april hebben bijgewoond, hebben in ieder geval een voordeeltje van hun lidmaatschap kunnen beleven: een pracht van een wijnproeverij, georganiseerd door twee wijnkenners bij uitstek: Madelon van Waart en Jaap Meijer. De proeverij gaf tekenaar-cartoonist Jos Thommassen inspiratie voor de eerste van drie voorplaten die hij dit jaar voor ons zal maken.

Dit nummer valt bij u op de mat als de zomerperiode is aangebroken en ook VGOMedia-leden uitzwermen over heel Europa. We wensen u allen een fijne vakantie en een behouden thuiskomst.

Govert van Brakel, Louis van Hattem,
Willem Hekhuis, Willem Nijeboer, Hans Wentholt

Nieuwe leden

Mw. L. van Efferen-Mookhoek, Hilversum *
H.B.M. van der Lubbe, Amsterdam
(Bella Donna)
Mw. J.F.B. Konings-Distelblom, Hilversum *
R.A. Koster, Huizen (AVRO)
P. Kortland, Hilversum (Willard)
G.E. Polhuis, Amsterdam (AENA)
Mw. W.M.H. Muriloff-Krielder, Vreeland *
R. Maas, Hilversum (NOS)
P.J.J. Raaijman, Huizen (Ericsson)
Mw. E.J. Wierenga, Hilversum (NTR)
Mw. N. de Clerck-Berghout,
Voorthuizen (TROS)
Mw. M.J.H. Kuiters-Buijs, Emmer-
Compascuum *

*= nabestaande

Thema: Duurzaam beleggen

Volgende AV: 26 oktober

De volgende Algemene Vergadering van VGOMedia vindt plaats op donderdag 26 oktober, wederom in De Blaercom te Blaricum. Het onderwerp van deze AV is duurzaam beleggen. Er zijn twee sprekers uitgenodigd: Els Ankum-Griffioen, senior manager Business Development & Investor Relations van Triodos Bank, en Jeroen van der Put, directeur van onze pensioenuitvoerder MPD.

Beiden weten veel over dit thema, kunnen het in perspectief plaatsen en trends en ontwikkelingen aangeven. Jeroen van der Put zal, naar we mogen verwachten, zeker ook vertellen hoe PNO Media met dit onderwerp omgaat.

Belangenbehartiging

'Een keurig fonds met prima regelingen'

Het zal aan het einde van de jaren tachtig van de vorige eeuw zijn geweest dat mijn toenmalige collega Wim Bosboom – bekend van consumentenrubrieken op televisie als Koning

Klant en Kieskeurig - de loftrompet stak over ons pensioenfonds. "Je hebt gegarandeerd een welvaartsvast pensioen en vergeet niet PNO (toen nog zonder Media - KS) behoort tot de topfondsen van ons land", ronkte Wim, die zijn pensionado-status zag naderen.

Toen ik vele jaren later actief werd in de Deelnemersraad maakte de directie de leden al snel duidelijk dat PNO niet aan de top stond en... daar ook nooit had gestaan. Het was een keurig fonds met prima regelingen, maar niets meer of minder dan een middenmoter.

De internetzeepbel was een paar jaar daarvoor geklapt, er was fors verloren op beleggingen en de jaarlijkse indexerings zat er niet meer in. Voorzichtig werd de Deelnemersraad alvast geïnformeerd over het fenomeen afstempelen oftewel korten. Dat laatste was echter een bijna vergeten paardenmiddel en zo'n vaart zou het niet lopen, dachten ook de bestuurders van het fonds in die dagen. Inmiddels weten we beter. Menigeen zal in een mapje of ordner nog die brief bewaren van februari 2013, waarin de afdeling Pensioenbeheer van ons fonds nederig meldde dat de bruto pensioenen helaas met ingang van 1 april 2013 met

3,4 % moesten worden verlaagd. Tal van collega's die altijd waren blijven geloven in het onvolprezen topfonds met zijn goudgerande regelingen waren verbijsterd.

Kortingsgevaar niet geweken

Per 1 januari 2017 zijn wij – zoals eerder gemeld in dit VGOMedia Magazine – maar net aan een volgende korting ontsnapt. De dreiging van een nieuwe kortingsronde hangt overigens nog steeds boven de markt. Als de beleidsdekkingsgraad aan het einde van dit jaar lager is dan de kritische ondergrens van circa 90 procent, zullen de pensioenen opnieuw moeten worden verlaagd. De laatste berichten van toezichthouder De Nederlandsche Bank (DNB) stemmen ook al niet vrolijk. De herstelplannen die de fondsen, waaronder PNO Media, inleveren, ademen volgens de bank een veel te optimistische toon met name als het gaat om te verwachten rendementen op beleggingen in de toekomst. DNB meldt fijntjes dat de fondsen er einde 2016 vrijwel hetzelfde voorstonden als twee jaar eerder, terwijl zij ervan uitgingen dat zij al een deel van de tekorten ingelopen zouden hebben.

Communicatie

De toezichthouder is eveneens niet complimenteus over de communicatie van de fondsen met hun deelnemers. En laat dat nu een onderwerp zijn waarop PNO Media niet slecht scoort. Als Verantwoordingsorgaan hebben we geconstateerd dat er het afgelopen jaar in de communicatie veel aandacht is uitgegaan naar de dekkingsgraad en een eventuele korting op de pensioenen. Ook hadden de deelnemers de mogelijkheid persoonlijk te communiceren met het fonds. Een faciliteit die zeer op prijs werd gesteld.

Natuurlijk zijn er nog tal van wensen op dit terrein: er kan nog beter worden uitgelegd en de berichtgeving kan genuanceerder, maar we hebben als VO wel gezien dat er hard wordt gewerkt aan de verbetering van de contacten met de achterban. Op die manier kan PNO Media zijn bijdrage leveren aan het verhogen van het pensioenbewustzijn, een landelijke probleem trouwens.

*Met een groet vanuit het Verantwoordingsorgaan,
mede namens Henk van der Horst,*

Klaas Samplonius

'Indexatie op z'n vroegst in 2021'

We kunnen tevreden zijn met ons pensioenfonds, en dat zijn we ook, maar helemaal uit de gevarenzone is PNO Media niet. Dat bleek 20 april tijdens de voorjaarsvergadering van VGOMedia, die eindigde in – bescheiden – alcohol-dampen. Hieronder het verslag.

V.l.n.r. De vergadering wordt geopend, Arie Smit introduceert Walter Mutsaers, Mutsaers aan het woord, de zaal

Opening

De voorzitter opent de vergadering met een hartelijk woord van welkom aan alle aanwezigen, in het bijzonder Walter Mutsaers, algemeen directeur van de MPD. De heer Mutsaers is inmiddels ongeveer een jaar in functie, en hij gaat ons vertellen wat hem in dat jaar zoal is opgevallen bij de MPD en PNO Media. Gelukkig was het Magazine keurig op tijd, zodat we met elkaar de verschijning van het 100e exemplaar kunnen vieren. In verband met deze mijlpaal ontvangen de aanwezige redactieleden uit handen van voorzitter en vicevoorzitter een bos bloemen, onder dankzegging voor hun voortdurende enthousiasme en inzet.

Mededelingen en ingekomen stukken

Er zijn geen mededelingen en stukken, afgezien van afmeldingen van Jeroen van der Put, directeur MPD, en onze leden Cor van Dijk, Frans van Geest en Kees Spaan.

Jaarverslag 2016

Het jaarverslag kon dit jaar weer bij de vergaderstukken gevoegd worden. Erik Boshuijzen, voormalig voorzitter van VGOMedia, bleek het goed bestudeerd te hebben. Hij merkte op dat het jaarverslag een hoog PNO Mediagehalte had en veel overeenkomst had met dat van 2015. Zijn opmerkingen zijn door de voorzitter ter overweging aanvaard.

Financiën

Ruud Leyendekker, penningmeester, geeft een korte toelichting op de staat van baten en lasten en de balans over het jaar 2016 en beantwoordt vragen van leden hierover. De verklaring van de kascommissie was zo tijdig gereed dat deze bij de agenda kon worden gevoegd. De aanwezigen volgen het voorstel van de kascommissie op, en verlenen het bestuur van VGOmedia décharge voor het financiële beleid in 2016.

Het bestuur betreurt het dat er geen aanmeldingen zijn gekomen voor de functie van een extra bestuurslid. Het bestuur hoopt de vergadering in het voorjaar van 2018 een voorstel te kunnen doen. Er bestaat statutair geen noodzaak om het bestuur uit te breiden, maar het zou plezierig zijn als het bestuur de taken over wat meer bestuursleden zou kunnen verdelen. Gegadigden kunnen zich uiteraard alsnog melden bij de voorzitter, de secretaris of op bestuur@vgomedia.nl.

luistert aandachtig, PNO-voorzitter Nelly Altenburg (2e van rechts) was er ook.

Benoeming kascommissie 2017

De kascommissie 2016 bestond uit Jaap Meijer en Cor van Dijk. Frans van Geest, die dit jaar aan de zijlijn heeft gestaan maar het klappen van de kascontrole kent als geen ander, heeft zich beschikbaar gesteld voor een nieuwe termijn. Jaap Meijer heeft zich beschikbaar gesteld om volgend jaar weer in de kascommissie zitting te nemen en voor het jaar 2017 'aan de zijlijn' te staan. De kascommissie 2017 bestaat uit Cor van Dijk en Frans van Geest, met Jaap Meijer aan de zijlijn.

Statutaire bestuursverkiezing

De vergadering neemt het voorstel van het bestuur over en gaat over tot herbenoeming van Ynskje van den Brakel Visser, Madelon van Waart en Arie Smit als bestuursleden.

Ook voor de functie van webmaster heeft niemand zich aangemeld. Bob Ris neemt de honneurs waar, maar ook hij zou het erg prettig vinden als een (voormalig) journalist met ervaring met websites deze taak van hem over zou willen nemen. Gegadigden wordt dringend verzocht zich te melden bij Bob Ris of bij bestuur@vgomedia.nl.

Benoeming voorzitter

Arie Smit, zojuist herbenoemd tot bestuurslid, wordt door de vergadering herbenoemd tot voorzitter.

Rondvraag (naar voren gehaald)

Voor de rondvraag meldt o.a. de voormalige voorzitter van VGOmedia zich aan. Na enig nadenken legt hij nog een tweetal vragen

in handen van de huidige voorzitter. In de eerste plaats vraagt hij het bestuur aandacht te besteden aan de tweede statutaire taak van VGOMedia, het behartigen van de sociale belangen van de leden. Hij zou het wel leuk vinden om op vergaderingen als deze eens iets anders te horen dan een beschouwing betreffende onze pensioenen. Voor wat betreft de eerste taak van VGOMedia, de behartiging van de economische belangen van de leden, vraagt hij zich af hoe het komt dat er geen vertegen-

hij zeer duidelijk: ten opzichte van eind 2015 was de financiële positie eind 2016 kwetsbaar. Een verlaging van de pensioenen was niet nodig, omdat de dekkingsgraad op 31 december 2016 95,5% bedroeg, terwijl de kritische dekkingsgraad 90% is. Het risico van een verlaging in de nabije toekomst is echter nog niet geweken.

Toch is het vermogen in 2016 met 9,2% gestegen; van € 5,0 miljard tot € 5,5 miljard. Helaas stegen de verplichtingen, waaronder

V.l.n.r. Wijnkenner Jaap Meijer, Madelon van Waart luistert, oud-voorzitter Erik Boshuizen was er ook, onze leden

woordigers van het Verantwoordingsorgaan het woord voeren in de ledenvergadering, zoals naar hij zich meent te herinneren gebruikelijk was. De voorzitter zegt mede namens het bestuur toe hier aandacht aan te besteden.

Ons pensioen bij PNO Media

Het woord is aan Walter Mutsaers, sinds een jaar algemeen directeur van de MPD. Zijn presentatie heeft als titel 'Financiële positie en trends', en als ondertitel 'Pensioen volop in beweging'. En daar gaat wat hij te zeggen heeft dan ook over.

Op een vlotte en plezierige manier leidt hij de aanwezigen aan de hand van sheets door de materie, die toch op zijn minst weerbarstig genoemd mag worden.

Over de financiële positie van PNO Media is

wordt verstaan het kapitaal waarover PNO Media dient te beschikken om aan alle op 31 december 2016 bestaande pensioenaanspraken (van pensioengerechtigden en alle andere deelnemers) te kunnen voldoen, nog harder; en wel van € 5,1 miljard tot € 5,7 miljard.

Hoewel de financiële positie op korte termijn kwetsbaar is, er voorlopig niet geïndexeerd zal kunnen worden en het risico van een verlaging op de kortere termijn aanwezig is, gaat PNO Media ervan uit dat het rendement op lange termijn voldoende zal zijn om op een bepaald moment de pensioenen weer voorzichtig aan te kunnen gaan indexeren. De beleidsdekkingsgraad zal dan omstreeks 110% moeten bedragen, wat mogelijk in 2021 het geval zou kunnen zijn. Er is dan nog geen sprake van

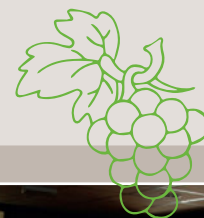
volledige indexatie. Dat is pas mogelijk vanaf een beleidsdekkingsgraad van 122,4%.

Ook in 2016 is er weer van alles onderzocht over de houding van gepensioneerden en andere deelnemers ten opzichte van PNO Media en pensioenen in het algemeen. Uit een onderzoek van TNS Nipo konden belangrijke conclusies getrokken worden, zoals de conclusie dat 'onze' gepensioneerden en deelnemers zich thuis voelen bij PNO Media, meer dan

naar verwachting hoger pensioen, zij het met meer onzekerheid over de resultaten.

Tenslotte vinden de gepensioneerden en andere deelnemers van PNO Media maatschappelijk verantwoord en duurzaam beleggen belangrijk, hoewel er wel enige aarzeling bestaat ten aanzien van concessies aan het resultaat.

Ter afsluiting besteedt de heer Mutsaers aandacht aan de politieke verwikkelingen rondom de toekomst van het pensioenstelsel; hij gaat

administrateur Jan M. de Kleijn heft het glas, good old Ton Bourgonje doet ook mee.

gepensioneerden en deelnemers van andere fondsen. Er is veel waardering voor de communicatie van PNO Media.

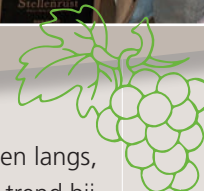
Er moeten nog wel wat mythes uit de weg geruimd worden, zoals de nog steeds hardnekkige gedachte dat de deelnemers van nu premie betalen om de gepensioneerden van nu hun pensioenuitkering te bezorgen; zij zijn in de war met de AOW. Ook is maar ongeveer 5% van deelnemers ervan op de hoogte dat bij PNO Media de inleg drie- à viermaal 'over de kop gaat'. Dat is toch wel heel wat anders dan wat de meesten veronderstellen, dat ze blij mogen zijn als ze hun inleg terugkrijgen.

Een andere conclusie is dat gepensioneerden en andere deelnemers aanzienlijk vaker dan in 2013 (een eerder onderzoek) kiezen voor een

de standpunten van de politieke partijen langs, waar nu ook niet direct een duidelijke trend bij waarneembaar is. De standpunten bewegen zich tussen 'ieder een eigen pensioenpot en vrije keuze van een pensioenfonds' en 'alles bij het oude houden'. Hoe het ook uitpakt: PNO Media is voorbereid op de toekomst.

Wijnproeverij, verzorgd door Jaap Meijer en Madelon van Waart

Jaap Meijer bijt het spits af met een aantal behartenswaardigheden over wijn in het algemeen en het proeven van wijn in het bijzonder. Hij vertelt dat Madelon en hij de proeverij zorgvuldig hebben voorbereid. Tijdens die voorbereiding heeft hij zijn aanvankelijke voornemen om vandaag ook wat Hongaarse wijnen voor de proeverij in te brengen - hij produceert zelf

wijn in Hongarije - laten varen. Madelon had, zeker na haar reis naar Zuid Afrika februari/maart, zoveel te vertellen, en de Zuid Afrikaanse producten zijn zo anders dan de wijnen uit Hongarije, dat de Hongaarse wijnen tot een volgende keer moeten wachten.

Hierna neemt Madelon van Waart het woord om aan de hand van foto's iets te laten zien van en te vertellen over de ervaringen die zij heeft opgedaan tijdens haar bezoek aan Kaapstad en de wijnlanden van de Western Cape in Zuid Afrika. Het bijzondere van Zuid-Afrika is natuurlijk dat de band met Nederland, via de Verenigde Oost-Indische Compagnie, ook in de wijnbouw prominent naar voren komt. Daarom is een bezoek aan een winery in Zuid-Afrika zo iets als een thuiswedstrijd. De belangstelling van de VOC voor Zuid-Afrika gold in het begin niet speciaal de wijn, maar het verbouwen van verse groenten voor de scheepsbemanningen, speciaal ter voorkoming van scheurbuik. Er zijn zelfs nog tuinen uit die begintijd over, midden in Kaapstad. Maar ook de wijn heeft vanaf het begin een rol gespeeld. De naam Jan van Riebeeck zit in het collectieve Nederlandse geheugen gegrift.

Een andere naam is voor de wijnbouw nog belangrijker: die van Simon van der Stel. Deze werd rond 1680 speciaal naar Zuid-Afrika gezonden om daar twee dingen tot stand te brengen: een botanische tuin, het huidige Kirstenbosch, en de wijnbouw. Bijzonder is dat Simon van der Stel ook in Nederland eigenaar was van twee wijngaarden, gelegen bij Muiderberg. In Zuid-Afrika, waar Simon de hand wist te leggen op een wijngoed dat hij Constantia noemde, een tot de dag van vandaag bekende naam, vlotte het niet echt met de Nederlandse wijnbouw. Pas de komst van de hugenoten, die daarvoor speciaal door de VOC werden geworven uit de naar Nederland gevluchte Franse hugenoten, bracht daar echt

verandering in. Vanaf het moment waarop zij hun zorgen uitstrekten over de wijnbouw werd de wijn echt wijn.

Op dit moment is de wijnbouw in Zuid-Afrika volop in ontwikkeling. Sinds de afschaffing van de apartheid waren al grote stappen gezet, maar de ontwikkelingen hebben zich voortgezet. Een bijzondere ervaring was het bezoek aan diverse wineries waar men op grond van een combinatie van organische en biologisch-dynamische inzichten te werk gaat; niet slaafs volgend, maar wetenschappelijk toetsend. Madelon noemt het voorbeeld van kleine witte eendjes die door de wijngaarden struinen, om... slakjes te eten; zij het niet als de druiven rijp zijn omdat ook eendjes kenmerkend druiven boven slakjes prefereren. En zo zijn er tig voorbeelden, die er allemaal voor zorgen dat er steeds meer uitstekende wijnen te proeven zijn!

Tijdens het proeven werd er flink wat afgepraat, zodat er wat minder deelnemers dan normaal overbleven voor het hapje en het drankje achteraf.

Madelon van Waart, secretaris

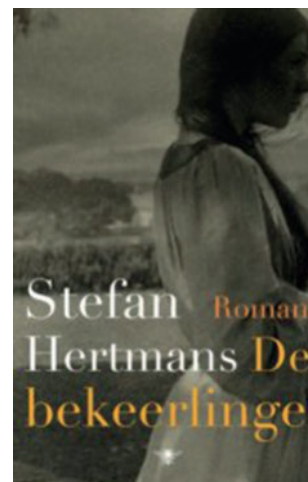

Lijst van de geproefde wijnen

Witte wijnen: 2015 Chardonnay, Harvest Song (producent), Western Cape, South Africa; 2014 Sauvignon Blanc, Stellenrust Wine Estate (producent), Stellenbosch, South Africa; 2016 Chenin Blanc, Stellenrust Wine Estate, Stellenbosch, South Africa

Rosé wijn: 2016 Pinotage Rosé, Kleine Rust, Stellenrust, Stellenbosch, South Africa

Rode wijnen: 2014 Cabernet Sauvignon en Merlot, Boschendal Classic, Lanoy GLO (producent), SA; 2014 Shiraz, Harvest Song, Western Cape, South Africa; 2015 Pinotage, Stellenrust Wine Estate, Stellenbosch, South Africa

Een droevige geschiedenis

In de stad waar Jeanne d'Arc wreed werd geëxecuteerd, Rouen, begon een paar eeuwen eerder de geschiedenis van Vigdis Adelaïs. Een meisje uit een voorname familie dat verliefd werd op een Joodse student, David, zoon van de opperrabbin van Narbonne, die in Rouen studeerde. Er ontstond een verbintenis. Een voor die tijd ongehoorde gebeurtenis. Voor de gelieven was er geen andere mogelijkheid dan vluchten.

door Barend de Ronden

De Belgische schrijver Stefan Hertmans heeft met dit gegeven als uitgangspunt een roman geschreven, met twee parallelle verhaallijnen die alles met elkaar te maken hebben. Soms wordt fictie met non-fictie vermengd. Hertmans heeft hiervoor hard gestuurd en veel gereisd. Hoewel het al een poos uit is, wil ik de aandacht van de lezers van VGOMedia Magazine er toch nog voor vragen

De vlucht

Vigdis en David besluiten hem te smeren. Zodra de vader van Vigdis hoort dat zijn dochter er met een Jood vandoor is, ontsteekt hij in woede. Hij stuurt een aantal Normandische ridders achter de twee aan, die na een levensgevaarlijke tocht met veel ontberingen - Vigdis wordt onderweg verkracht en David moet vechten als een leeuw voor hun levens - Davids vaderstad Narbonne bereiken. Vigdis bekeert zich daar tot het Joodse geloof en krijgt dan een andere naam, Hamoutal.

Kruistocht: op naar Jerusalem

Rust krijgen ze niet in Narbonne. Er worden Normandische ridders gesignaleerd die navraag doen. Er gaan geruchten. Davids vader stuurt de twee naar een oude vriend, rabbijn in het dorpje Monieux. Het gaat er op lijken, dat ze daar in rust kunnen leven. Ze krijgen drie kinderen. Juist in die tijd roept Paus Urbanus II op tot een kruistocht. Op een kwade dag zien de inwoners van Monieux een enorme leger troep door de vallei trekken. Een ware pogrom breekt uit, veel Joden worden vermoord. Ook David komt om. Hamoutal blijft achter. Ze denkt dat haar kinderen zullen worden meegenomen naar Jerusalem en gaat naar hen op zoek. Ze strandt in Cairo, reist terug naar Narbonne, besluit dan

naar Rouen te gaan. Ze wordt krankzinnig en keert terug naar Monieux, waar ze haar droevige einde vindt.

De reconstructie

Hertmans reist de twee gelieven en daarna Hamoutal na. Hij beschrijft het Rouen van die dagen, volgt de route die ze gegaan zijn, zoekt uit waar Hamoutal geweest is op haar reis naar Cairo en doet naspeuringen in oude archieven daar. In Rouen vindt hij resten van het opleidingsinstituut waar David gestudeerd heeft, de yeshiva.

De reisbeschrijving is goed op de kaart te volgen. Voor wie nog eens met de auto een tocht door Frankrijk wil maken prachtig om na te reizen. Naar aanleiding van verhalen in Monieux - Hertmans heeft er een huis - is hij gestuit op de geschiedenis van Hamoutal. Hij heeft die geromantiseerd tot een prachtige roman, waar zijn eigen reisverhaal mooi doorheen loopt. Een boek dat je niet loslaat. Een mooi project voor een vakantie: reis Hermans en daarmee David en Hamoutal na.

Stefan Hertmans: De Bekeerlinge, uitg.

De Bezige Bij, 288 pagina's € 19,99.

Als e-book € 7,99

Foto's: Louis van Hattem

Over VGO'ers die na hun pensioen niet achter de geraniums zijn gaan zitten

Jilles Molenaar: **'Na een kwartier begint de expressie'**

Geïnspireerd door Karel Appel zegt amateur-schilder Jilles Molenaar (74): "Ik doe maar wat." Zelf is hij het meest onder de indruk van Vincent van Gogh. Thuis heeft hij een voorraad van wel honderd schilderijen. "Ik vraag me af wat ermee gebeurt als ik er niet meer ben. Mijn dertien neven en nichten zijn mijn erfgenamen."

door Willem Nijeboer

Molenaar was studiochef bij de NCRV. Van 1968 tot 2000 was hij verantwoordelijk voor de rondleidingen van leden door de radiostudio's, de beveiliging, de receptie, telefonisten, de huishoudelijke dienst, de schoonmaak en het tuinonderhoud. In zijn vrije tijd zong hij in diverse koren en speelde hij toneel. Bij het totstandkomen van de AKN (AVRO, KRO, NCRV) kreeg Molenaar op 58-jarige leeftijd de uitnodiging gebruik te maken van de afvloeiingsregeling hoofdstuk 12 (van de CAO).

"Ik schilder voor mezelf", zegt hij. "In het begin verkocht ik nog wel eens wat aan familie en aan goede vrienden. Ik geef ook wel eens wat weg. Ik begin voor een nieuw schilderij 250 euro te vragen inclusief lijst. Bij de volgende keer denk ik: tweehonderd. Uiteindelijk is honderd euro ook goed, als ik de kosten van de lijst er maar uit heb."

Zijn NCRV-collega Ans Schuttem schilderde en zij heeft hem geadviseerd te gaan schilderen. "Met haar doeken, met haar kwasten en haar verf ben ik begonnen. Ik vond het zo verschrikkelijk leuk, dat ik me heb aangesloten bij de club Het Cursusproject in Loosdrecht. Daar ben ik nog. We zijn een vriendenclub geworden. En in de zomer volgde ik schildercursussen in

Frankrijk. Op mijn eerste cursusdag in Loosdrecht vroeg mijn toenmalige lerares Yvonne Wouters: 'Wat wil je eigenlijk?' Ik zei: 'Ik wil veel verf, grote kwasten en grote halen maken, net als Van Gogh.' Toen kreeg iedereen de slappe lach."

"Ik begin met een foto, maar na een kwartier kijk ik daar helemaal niet meer naar. En dan begint de expressie zoals ik die voel. Als je dan later de foto ernaast houdt, dan is het heel anders. Ik laat dingen weg, doe er dingen bij, maak kleuren feller..."

In het begin werkte Jilles Molenaar met olieverf, maar al snel met acryl. "Dat kun je snel overschilderen als een onderdeel je niet bevalt."

Molenaar exposeert regelmatig in bibliotheken, verpleeg- en verzorgingshuizen. "Ik ben wel wat ijdel en ik vind het prachtig als mensen het mooi vinden. Als ik dan bezig ben met ophangen en een man in een rolstoel komt me vertellen dat hij de kleuren zo mooi vindt, dan vind ik dat heel leuk. Waardering stel ik op prijs. Ik ga door met schilderen totdat ik niet meer kan."

Wie wil weten waar Jilles Molenaar de komende tijd exposeert, kan zijn website bezoeken: www.jillesmolenaar.nl.

ZO VROUW

ZO MAN

José Distelblom en Gijs Konings: beeldbepalers

Liefde op de werkvloer

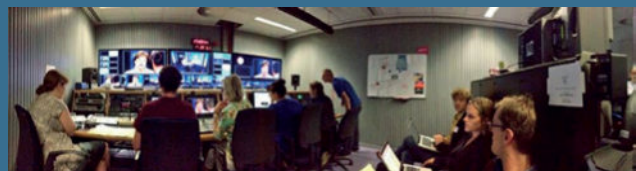
Wát we te zien kregen, bepaalde zij. Hóe het er uitzag daar was hij voor verantwoordelijk. Het televisie-echtpaar José Distelblom (65) en Gijs Konings (66) werkte decennialang voor diverse omroepen.

door Govert van Brakel

José Distelblom en Gijs Konings

José Distelblom was studio-regisseur van talloze actuele programma's vanaf diverse locaties voor de NOS, KRO, NCRV en RKK. Met een bijzonder moment in Tel Aviv na afloop van een studio-interview door Fons de Poel met Shimon Peres. Diens veiligheidsagenten zagen haar het liefst in de muur verdwijnen, maar Peres liep op haar af en vroeg met zijn markante stem: "Are you satisfied?" Gijs Konings was cameraman, voor bedrijfsfilms, documentaires en omroepen, zowel op locatie als in de studio. Met de komst van commerciële televisie, eind jaren tachtig, en dag-tv, lag het werk voor het opscheppen.

Interview met Nelie Kroes in de studio van de Europese Commissie in Brussel

"We renden van het ene onderwerp naar het andere." Het bracht ook een, wat hij noemt, stille revolutie op gang. "Het kantoor nam de macht over van de makers. Op een papiertje stond wat we moesten gaan doen en hoe lang het mocht worden."

Filmtheater in Hilversum

José ging per 1 januari 2014 weg bij de KRO en ondervond dat er leven is na jaren van hard

werken bij de omroep. Ze vult nu haar eigen agenda en als men haar nodig heeft voor de regie of als commentaarstem dan 'weten de mensen mij gelukkig nog altijd te vinden'. Gijs kijkt ondertussen nog steeds door de lens van de camera, maar niet langer ten behoeve van de televisie. "Tv vind ik niet interessant meer. Ik ben aan een derde carrière begonnen." Als zzp'er maakt hij nu naar eigen idee en ontwerp documentaires die te zien zijn in het Filmtheater van Hilversum.

Au-pair in Parijs

Hoewel geboren in Laren, om de hoek dus van de tv-wereld, was de gang naar de omroep niet direct het eerste wat bij José opkwam.

Na de mms vertrok ze naar Parijs, werd au-pair en verdiepte haar kennis van de Franse taal aan het Institut Catholique.

"Een leerzaam jaar op alle fronten." Terug in Nederland kwam ze als logisch gevolg op 'Parijs' terecht bij de VVV in Amsterdam.

"Maar een inhoudelijke baan met eigen verantwoordelijkheden was het niet echt". Wat te gaan doen? Haar moeder, licht wanhopig, gaf een advies: 'Ga dan bij een bank werken..!' Het is een wake-up call. De bank?!! José neemt het initiatief in eigen hand en stuurt een open sollicitatie met cv naar de NOS. Haar kennis van de moderne vreemde talen komt goed van pas. Een maandje later volgt de uitnodiging voor een gesprek met Jack Pohl, chef van de afdeling NOS Sales. Het wordt haar taak alle aangeboden nieuwsitems van buitenlandse tv-zenders per fax door te geven aan alle actualiteitenrubrieken van de publieke omroep. Bij gebleken belangstelling is het een kwestie van voortvarend handelen. José: "Snelle actie dus. Ik regelde de aankooprechten, de contracten en het uit te zenden materiaal.

Het kantoor nam de macht over van de makers. Op een papiertje stond wat we moesten gaan doen

Binnen de kortste keren had ik daar een eigen winkeltje opgebouwd."

Opstandige leerling

Gijs komt uit Schiedam waar hij op de hbs een opstandige leerling was die voortijdig struikelde. "Algebra bijvoorbeeld vond ik een raar vak. Met letters schrijf je gedichten, maak je toch geen sommen? Wat heb ik aan dat vak? Toen de leraar

antwoordde: 'Dat is voor je eindexamen', was de keuze gauw gemaakt. Dan ga ik dat niet leren!" Bij het Rotterdamse fenomeen Jan Schaper - filmer, cameraman, fotograaf - volgde Konings een workshop acteren. "Maar bij Schaper ging het over alles. We discussieerden over de wereld en daarachter lag de wereld van de film. Jan had een eigen filmbedrijf in Rotterdam en werkte als cameraman ook geregeld voor de omroep. Ik ben er blijven hangen". De werkzaamheden waren aanvankelijk nog

Met Sven Kockelmann in het decor van Oog in Oog

eenvoudig van aard. Ze varieerden van het aannemen van de telefoon tot het beheer van de filmvoorraad.

Bij een van zijn eerste klusjes voor de omroep assisteerde hij Schaper tijdens de opnamen van

Jan Peter Balkenende - zijn eerste interview na de gevaarlijke infectie in zijn been. Met producer Mirjam de Heus.

de VARA-serie 'Klattergoud' (over een platenmaatschappij in financiële sores op zoek naar die ene klapper die het bedrijf er weer bovenop helpt). Gijs mocht de lamp vasthouden. Geen eenvoudig karwei. "Het was erg koud en duurde lang". Maar in dat licht straalden de actrices Trudy Labij en Tonny Huurdeman en het ballet van Barry Stevens dat langs reed in de hoestbui op vier wielen van Dorus.

Achter de regietafel

Na drie jaar NOS Sales was José toe aan een nieuwe uitdaging. Regie-assistente leek haar wel leuk. Ze kreeg die kans in 1976 bij het NOS-Journaal. "Fred Emmer, Eef Brouwers, Rien Huizing, Joop van Zijl presenteerden de dagelijkse nieuwsuitzendingen. En de meest markante en humoristische persoonlijkheid was

eindredacteur Bert Corporaal. "Voor mij ook een vaderlijke vriend, want ik werkte nog maar kort bij het journaal toen mijn vader op 18 juni 1976 onverwacht overleed. Mijn moeder was in dat zelfde jaar op 7 februari overleden. En hoewel mijn ouders al blij waren dat ik een leuke baan bij de NOS had gevonden, hebben ze nooit mijn naam op de aftiteling gezien. Nooit hebben ze tegen elkaar kunnen zeggen: Het is uiteindelijk toch goed gekomen. Ze heeft werk gevonden dat ze met hart en ziel doet, waar ze haar capaciteiten gebruikt en waar ze gewaardeerd wordt om haar vakmanschap. Dat had ik hen en mijzelf graag gegund". Krenten in de pap bij het NOS Journaal zijn naast de jaaroverzichten de verkiezingsuitzendingen. "Heerlijk dat schakelen met de locaties waar de partijen bijeen zijn".

Heel spannende dagen beleeft ze in 1977 rondom de kaping door Molukkers van de trein bij De Punt. "Op de journaalredactie keken we dagenlang naar de monitor naar dat ene shot van die trein". De wereldpers komt er massaal op af. "Ik werd gedetacheerd bij al die buiten-

landse journalisten." Lange werkdagen werden het en ook speciale. Ze wordt verliefd op Keith van CBS.

Ik houd van *inhoud*, leef en snelheid. Van *eigenzinnige*, vakkundige redacties

Pakje sigaretten

De werkvloer kan de plek zijn om de man of vrouw van je leven te ontmoeten. Het geldt in ieder geval voor Gijs en José. Op de verkiezingsdag in maart 1990 in Odeon in Amsterdam haalt Gijs 's middags na de repetitie een pakje sigaretten voor haar. Na afloop van de uitzending treffen ze elkaar aan de bar. Waar woon jij? En jij? Beiden in Amsterdam en frappant: het verschil tussen de uitgewisselde adressen bedraagt nog geen kilometer. Zij is met de tram, hij met die auto. Ik zet je wel thuis af. Maar de auto blijkt weggesleept. Die zijn ze toen samen gaan ophalen.

In bed bij Yoko Ono

Overigens heeft Gijs in een eerder leven in bed gelegen met Yoko Ono. Dé Yoko Ono van John Lennon. De beroemde Beatle en zijn Japanse echtgenote brachten in maart 1969 een weekje in bed door in een suite van het Amsterdamse Hilton Hotel om aandacht te vragen voor vrede in de wereld. De TROS had maar liefst twee filmploegen aan het werk gezet om de Bed-In van alle kanten te belichten. Gijs was er als geluidsman. "Wij gingen de gekkigheid filmen. Dus als er weer een golf journalisten was verdwenen en de volgende zich nog niet had gemeld, gingen we aan de slag. Lennon was redelijk vaak uit bed. Hij moest veel naar de wc om wat coke te snuiven. Dit is je kans, zei regisseur Robby Dale. Ik vond het niet interessant, maar ben toch maar tien seconden lang op de plek van Lennon gaan liggen. Yoko Ono heeft er niets van gemerkt. Die was heel ver weg. Dat is op film vastgelegd".

Het merkwaardige is dat de opnamen nooit zijn uitgezonden, aldus Gijs. "Sterker. Ze zijn nooit teruggevonden. Maar in het bioscoopjournaal

Een goede geluidsman onderscheidt zich door zijn ogen, door wat hij ziet. En een goede cameraman door zijn oren, door wat hij hoort

zie je mij wel. In het eindshot, met als commentaar: Niet iedereen was heel erg onder de indruk."

Welkom bij Brandpunt

Het liefst was José bij de NOS doorgegroeid van regie-assistente naar

regisseur. Er kwam ook een plek vrij die haar min of meer in vooruitzicht was gesteld. "Maar ik werd het niet, omdat de leiding bang was voor conflicten. Meerdere regie-assistenten toonden belangstelling voor deze baan. Dan ga ik weg, zei ik".

Brandpunt (later opgegaan in Netwerk) wil haar graag inlijven. "En daar was

ik heel blij om. Ik houd van inhoud, lef en snelheid. Van eigenzinnige, vakkundige redacties. Lastige types, net als ik, die maar een doel hebben: een goede uitzending maken". Ze beleeft ook spannende momenten achter de regietafel. "We maakten van tijd tijd actuele uitzendingen uit Antwerpen en Brussel, bijvoorbeeld uit theater De Munt, met publiek en gasten. Op een keer werd de satellietverbinding verbroken. Tien minuten lang moest ik de eindregie met kracht van argumenten ervan weerhouden de uitzending af te breken. Het werd de best bekeken storing. Van de 500.000 kijkers bleven er 400.000 over. Dit is heel slecht voor het hart van een regisseur, want wat er ook misgaat en ook al is het niet jouw schuld: jij bent degene die verantwoordelijk is".

Voor de rubriek gaat ze ook op stap naar beurzen in Cannes, Brighton en Monte Carlo om onderwerpen aan te kopen of documentaires die buiten Brandpunt om worden uitgezonden. Ze monteert en spreekt in. "Van 'Kruispunt' ben ik jarenlang de vaste stem geweest. Ooit toen ik een stukje tekst voorlas voor Rien Huizing, de nieuwslezer van het Journaal, zei

Boven en onder:
Gijs Konings aan
het werk

Persconferentie van Yoko Ono en John Lennon. Met bril leunend tegen de muur Gijs Konings.

hij: 'Niemand doet je dat na'. Wat een compliment! Ik vind het nog steeds leuk om te doen".

Titelshot in de roos

"Camerawerk vond ik in het begin niks", zegt Konings. Veel liever was hij fotograaf. Zo een die niet obligaat keek en afdruckte, maar een invalshoek zocht die origineel was. "De Tower Bridge fotograferen kan iedereen. Ik maakte liever een foto van mensen die foto's van de Towerr-Bridge maakten".

Toch valt hij voor de filmcamera en wel bij het eerste shot dat hij ooit draaide. Het maakte door zijn schoonheid en trefzekerheid indruk op de halve tv-wereld. Het is te zien in een bedrijfsfilm voor de Gasunie die in de polder bezig was met de aanleg van gaspijpen. "Terwijl de arbeiders de grond uitgraven is de boer op

zijn tractor in de weer met het maaien van het gras. Daar vliegen vogels op af op zoek naar voedsel. Ondertussen zegt die boer wijzend op de werklieden: "Al die vreemde vogels over je land". De aanvliegende en neerstrijkende vogels werden het openingsshot van de film en leverden de titel op: *Vreemde vogels over je land*.

Je bestaat bij de gratie van de *gemiste kansen*. Je hebt het gezien en je weet: de volgende mogelijkheid *benut ik wel*

Zonnegloren

Essentieel is de samenwerking met de geluidsmen, zegt hij. Een goede geluidsmen onderscheidt zich door zijn ogen, door wat hij ziet. En een goede cameraman door zijn oren, door wat hij hoort."

En een gemiste kans? "Dat is helemaal niet erg. Het gebeurt dat je iets ziet, terwijl de camera op dat moment in de auto ligt. Je bestaat bij de gratie van de gemiste kansen. Je hebt het gezien en je weet: de volgende mogelijk-

Met Leo Stroschneijder en regie -assistente Marianne van Genabeth.

heid benut ik wel. Dat is mijn vrijheid." Op dit moment werkt Gijs met Leo Kerkhoff aan een documentaire over de restauratie van het vroegere Sanatorium Zonnestraal, dat officieel genomineerd is voor een plaats op de Werelderfgoedlijst van Unesco. Met zijn camera volgt hij de ontwikkelingen. Bij boekhandel Voorhoeve in de Mediastad ligt de dvd van hun documentaire over de befaamde stadsarchitect Dudok.

José werd, hoewel al twee jaar weg, door de KRO teruggevraagd voor de regie van 'Oog in Oog'. "Ik kon het nog!. Regisseren zit toch in m'n genen." Hoogtepunt uit deze programma-serie was de uitzending met Peter R. de Vries. Vooraf was de sfeer op de set al om te snijden. "Ik had al een lamp op laten hangen wat verder in de studio voor het geval hij weg zou lopen. Dit was een heftig gesprek. Als regisseur luister je mee, zie je alles en moet je ook anticiperen."

Als vrijwilliger verleent ze nu haar diensten aan de Stichting Leergeld, een organisatie die zich inzet voor kinderen uit gezinnen onder bijstandsniveau. En er is ruim tijd voor een ontspannen partijtje tennis!

Gefeliciteerd!

Aan leden die 50/55/60/65 jaar getrouwd zijn en leden die 75/80/85/90/95/100 jaar oud worden, stuurt VGOMedia een felicitatiekaart met een VVV-bon. Deze service wordt verzorgd door onze ledenadministrateur, Jan de Kleijn. Hoe druk had hij het in 2016? Zo:

maand	huwelijk	verjaardag
januari	5	17
februari	5	19
maart	5	33
april	10	23
mei	6	28
juni	10	26
juli	18	21
augustus	11	32
september	6	29
oktober	9	18
november	10	16
december	14	29

Gevraagd: uw mailadres

Ook VGOMedia gaat met de tijd mee. Steeds meer correspondentie met bestuur, redactie en administratie vindt per e-mail plaats.

De ledenadministratie wil daarom graag zoveel mogelijk mailadressen hebben van onze leden.

Daarom het verzoek om, voor zover u dat niet eerder hebt gedaan, even een mailtje te sturen aan: ledenadministratie@vgomedia.nl.

Overleden VGOMedia-leden

Maart – 4 F.J.G. Deubel (31-7-1927); 5 C.E. Polderman (16-6-1932); 6 R.M.J. Krijthe (28-5-1928); 8 G.C.H. van Breemen (1-4-1940)

April – 1 H. Lezwijn (5-6-1944); 3 J. van der Greef (1-8-1938); 6 W. Schnabel (8-10-1944); 7 N. Platvoet (19-5-1936); 10 mw. G. Dubiez-Gelderblom (1-4-1931); 14 mw. T. van Ingen-van der Schaar (20-12-1921); 16 mw. P.J.A. Eurelings-Broekmeulen (30-8-1940); 17 A. Kruijter (8-1-1946); 23 P.J.M. Nabuurs (11-1-1941); 30 N.D. Mooijaart (9-8-1928)

Mei – 7 L.T. Ruijter (29-7-1938); 8 W.N.J. Hom (27-3-1926)

Radio De Gil-club was van juli 1944 tot eind maart 1945 in de lucht

Galgenhumor

Op de vraag: 'Hallo, hallo, wie stinkt daar zo?' antwoordt tot de dag van vandaag elke Nederlander zonder nadenken: 'Het mannetje van de radio!' Een goed beklijvende slagzin, bedacht door Willem van den Hout (1915–1985), de meest non-conformistische nationaalsocialist van Nederland, begiftigd met een soort karakterloze genialiteit.

door Thomas Leeflang

Vanaf begin 1944, in het vierde jaar van de bezetting, verscheen onder redacteurschap van de even productieve als talentrijke auteur in een oplage van meer dan 100.000 exemplaren tweemaal per maand het satirische blad *De Gil - Neoliterair orgaan voor nuchter Nederland, waarin opgenomen de Gil-Club, platform voor schuchter Nederland*. De Geallieerden werden er in op de hak genomen, maar ook de bezetter en aanhang kregen de

Mussert en de zijnen ergerden zich hevig aan *De Gil*

Met de komst van Willem van den Hout, die zijn sporen had verdiend op de reclame-afdeling van Philips, kreeg *De Gil* vanaf nummer 4 (21 maart 1944) ineens 'Schwung': het oogde direct professioneler, de inhoud werd 'beter' en de prijs verhoogd tot 15 cent. Van den Hout kon, zoals hij later verklaarde, niet voorkomen dat in nummer 4 van *De Gil* nog een voor zijn tijd ingedeeld zeer anti-semitisch stuk 'Oh, die héérlijke Joden!' werd opgenomen.

Willem van den Hout

nodige vegen uit de pan. Een geraffineerde propagandatruc van de Duitsers. In opdracht van dr. Erwin Haagn, die in 1942 van de Hauptabteilung Volksaufklärung und Propanda in Berlijn naar het Propagandaministerie aan de Kneuterdijk in Den Haag kwam, moest *De Gil*-krant geloofwaardig ongecensureerd overkomen. De eerste paar nummers, die 6 cent kostten, werden geredigeerd door Louis Thijssen, journalist van de pro-Duitse Haagse krant *De Residentiebode*. Thijssen verzong de naam *De Gil*. Of hij zich liet inspireren door het schilderij *De Schreeuw* van Edvard Munch, is niet meer te achterhalen.

Kolderiek

Willem van den Hout veranderde de 'tone of voice' en zette op een kolderieke manier met cartoons, foto-onderschriften, artikelen en korte berichten zowel de pro-Duitse als de anti-Duitse lezers op het verkeerde been. Menigeen moet even hebben gedacht met een Nederlandse versie van een Amerikaans blad van doen te hebben. De opmaak versterkte dat idee, er stond zelfs een lezenswaarige rubriek in: Van Jazz tot Swing. 'Entarte Musik' nota bene.

In *De Gil*-krant werden de allitererende bijnamen 'Dolle Dinsdag' en 'Duizelige Dinsdag' gebezigd voor dinsdag 5 september 1944: 'Generale Repetitie – Dure les van Dollen Dinsdag'. En: 'Wij kunnen Duizeligen Dinsdag niet anders

zien dan als een zeer geslaagde Generale Repetitie van beide zijden'. Op maandag 4 september 1944 had Radio Oranje, het radiostation van de Nederlandse regering in ballingschap in Londen, onterecht gemeld dat Breda was bevrijd. In bezet gebied namen veel Duitsers en NSB'ers - 'labbekakken' volgens *De Gil*-krant - meteen de benen.

'Dolle Dinsdag' is sindsdien een gevleugelde uitdrukking geworden voor de gebeurtenissen van destijds. Een heel nummer wijdde *De Gil*-krant aan Dolle Dinsdag. Het nationaalsocialistische Duitsland verheerlijkende boek 'Ik was er zelf bij' van de geslepen demagoog Max Blokzijl werd gepersifleerd in een advertentie voor een nieuwe publicatie: 'Ik was er zelf *gloeïend bij*', geschreven door Max Linoleum.

Uit de gratie

De Gil-krant werd gedrukt bij de drukkerij van *De Residentiebode* en bekostigd en gecontroleerd door de eerder genoemde dr. Haagen, hoofd van het Referat Aktiv Propaganda van het Rijkscommissariaat. Haagen was geen vriend van Mussert, Willem van den Hout kon ongehinderd van leer te trekken tegen Landwacht, NSB, Jeugdstorm en andere Nederlandse nationaalsocialisten die langzaam uit de gratie van de Duitsers waren geraakt.

Tot groot genoegen van de lezers die anti-Duits waren, tot nog groter ongenoegen van de Nederlandse nationaalsozialisten. Mussert en de zijnen ergerden zich hevig aan *De Gil*. Protesteren bij de Duitse instanties was zinloos. Bovendien bevatte *De Gil*-krant geen redactie-adres, alleen een Haags postbusnummer. De WA van de NSB kon dus geen verhaal halen bij de *De Gil*-redactie. De postbus stond op naam van ene F. Zadelhoff,

'Dolle Dinsdag' is een gevleugelde uitdrukking geworden voor de gebeurtenissen van destijds

een bode van het Rijkscommissariaat die om de paar dagen twee- tot driehonderd ingezonden brieven ophaalde. De meeste brieven waren anoniem, maar er waren er ook die met naam en adres waren ondertekend en tekeer gingen tegen de bezetter. Het is niet bekend of er ooit represailles tegen hen zijn genomen.

Populair in Amsterdam

In Amsterdam was *De Gil*-krant heel populair. Er werden daar naar schatting tienduizenden exemplaren van elk nummer verkocht.

Een groot gedeelte van het publiek, pro- en anti-Duits, dacht aanvankelijk te hebben met een neutraal ongecensureerd satirisch tijdschrift, een illegaal blad dat aan de aandacht van de Duitsers was ontsnapt en 'per ongeluk' in de kiosken

terecht was gekomen. De taak van het blad was dat bij de lezer, zonder dat hij er zelf erg in had, de gedachte zou postvatten dat een bevrijd Nederland hem geen enkel voordeel zou bieden. Die opzet faalde,

De *Gil*-krant schoot zijn doel voorbij, het blad stichtte verwarring aan beide kanten. Nerveuze hilariteit bij 'de goeden', woede bij

Nederlandse nationaalsocialisten.

'Illegaal' radioprogramma

Volgens het zelfde recept als het satirische nazi-blad *De Gil* realiseerde Van den Hout in opdracht van

Erwin Haagn midden juli 1944 een zogenaamd illegaal radioprogramma getiteld

Radio De Gil-Club. De indruk moest worden gewekt dat het via een geallieerde zender werd uitgezonden. Dat laatste is niet gelukt, want in dat geval zou het immers alleen te beluisteren zijn geweest op niet ingeleverde radiotoestellen en zelf in elkaar geknutselde kristalontvangertjes. Het pseudo-illegale programma werd vooraf opgenomen en kon in eerste instantie wekelijks op donderdagavond via de distributieradio beluisterd worden. Maar er waren weken waarin *Radio De Gil-Club* zich drie- tot viermaal op willekeurige avonden meldde. Tussen negen en tien uur 's avonds sloot de Nederlandse Omroep af en in dat laatste uur werd *Radio De Gil-Club* ingezet.

Als openings-tune fungeerde een fragment uit

Rhapsody in Blue van Gershwin en *Radio De Gil-Club* sloot af met een gedeelte uit *Good Morning Blues* van Count Basie. In menige huiskamer werd de volumeregelaar van de distributieradio helemaal open gedraaid omdat er ineens 'swingmuziek' was te horen. Dat was nog eens wat anders dan Zarah Leander of het orkest van Will Glahé.

Angelsaksische tongval

Radio De Gil-Club paaide het publiek vooral met jazzplaten, die werden afgewisseld met gefingeerde nieuwsberichten. Willem van den Hout en medepresentatrice Leonie (soms Phyllis) Miller (ware naam Nanda de Marez Oyens) noemden met dik aangezette Angelsaksische tongval de namen en de kwaliteiten van Louis Armstrong, 'captain' Glenn Miller, de al genoemde Count Basie, Benny Goodman, Tommy Dorsey, Harry James, Arti Shaw en andere jazzgiganten. Ook nu werd er een postbus geopend, ditmaal in Hilversum waar reacties van 'swingvrienden' welkom waren: 'Gil mee!

Schrijf aan Postbus Twee!'

Radio De Gil-Club had meer luisteraars dan de *De Gil*-krant lezers. Wat we nu weten over de inhoud is wat er door luisteraars 'van toen' over is verteld en opgeschreven en het

raadplegen van bewaard gebleven opnamen uit het omroeparchieef. Van het tijdens de bezetting alleen al hebben kunnen luisteren naar Engelse en Amerikaanse muziek moet een heilzame werking zijn uitgegaan.

'Papierschaarste'

Men kon, ook al betrof het nazi-progaganda, niet wachten op het nieuwe nummer van *De Gil*-krant en de volgende uitzending van *Radio De Gil-Club*. Iedereen wist dus op den duur

Met de komst van Willem van den Hout kreeg De Gil ineens 'Schwung'

wel dat de Duitsers er achter zaten. Maar toch. Blad en radioprogramma hadden desalniettemin iets aantrekkelijks.

De in toenemende mate optredende wrevel die het blad toch al binnen het Rijkscommissariaat en de Nederlandse nationaalsocialisten opwekte was de oorzaak van het na het Dolle Dinsdag-nummer van 15 september 1944 opheffen van *De Gil*-krant. Dat gebeurde onder het mom van papierschaarste, terwijl de kranten, zij het in afgeslankte vorm, konden blijven verschijnen.

Radio De Gil-Club liet de bezetter merkwaardig genoeg ongemoeid, het 'illegale' station bleef tot eind maart 1945 'in de lucht'.

Bob Evers

Willem van den Hout kon na de bevrijding de Commissie voor de Perszuivering er uiteindelijk van overtuigen dat hij 'in hart en nieren' anti-Duits en pro-Amerikaans was geweest, nooit toetrad tot de NSB en een niet ongevaarlijke dubbelrol vervulde als redacteur van *De Gil*-krant en samensteller en presentator van *Radio De Gil-Club*. Binnen het Rijkscommissariaat stond Van den Hout bekend als onbetrouwbaar, hij werd beschouwd als een meeloper, een goed te gebruiken broodschrijver en

Iedereen wist op den duur dat de Duitsers er achter zaten

eudoniemen zowel boeken als losse bijdragen voor kranten, weekbladen, gedenkboeken en radioteksten te leveren. In de periode van begin 1942 tot eind 1943 werden van hem al ruim dertig hoorspelen via Hilversum 2 uitgezonden.

Van den Hout aan het werk

Zijn bestseller *Amerika filmt* uit 1939 haalde na 1945 onder zijn bekendste pseudoniem Willem W. Waterman meerdere drukken; voor de bekende Bob Evers-serie koos

hij als auteursnaam Willy van der Heyde.

Ondertussen was de rust in Hilversum teruggekeerd, de Zuiveringscommissies waren ontbonden. De radio tijdens de oorlog speelde geen rol meer in het omroepbestel. Dat was toen. Over naar nu. 'Willem van Oranje was bekeerde moslim' luidde de kop boven een artikel in het 'satirische online magazine' *De Speld* van 28 september 2008. De *Speld* is inmiddels genomineerd voor de Willem W. Waterman Prijs.

dito radiomaker die goed aan de Duitsers verdiende. Na van mei 1945 tot februari 1948 in voorarrest te hebben gezeten kon Willem van den Hout daarna al spoedig zijn carrière als schrijver met succes voortzetten. Ondanks een 'beroepsverbod' van tien jaar lukte het hem onder tal van ps-

Dit verhaal is een voorpublicatie uit 'Hallo, hallo, wie stinkt daar zo. Het mannetje van de radio' van publicist/omroepjournalist (en VGOmedia-lid) Thomas Leeftang (foto) over de Nederlandse radio in oorlogstijd en over de zuiveringen die daarna (al of niet) volgden. Het boek verschijnt in augustus/september bij uitgeverij Aspekt.

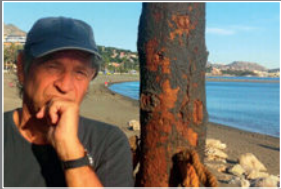

Mens, erger je niet!

Je kunt je ergeren, aan pedante politici, aan het feit dat de postbode niet langskomt of aan het weer. Aan wegopbrekingen, treinvertragingen. Of aan Turkse vlaggen.

Maar wat heb je eraan? Voor je het weet zit je echt in de ellende. Want ergernissen beginnen op persoonlijk niveau. Internationaal heten ze diplomatieke conflicten en worden ze bestraft met sancties. Daarna volgen polarisatie, escalatie en tenslotte geweld. Een oud liedje - en ik trap er niet meer in. Ik erger me sinds een week nergens meer aan. Echt nergens. Je moet klein beginnen. En ik kan het iedereen aanraden, het geeft zooveeel rust.

Ik liep de eerste dag fluitend langs een ploegje renovatiebouwvakkers. Met de gettoblaster op een muurtje op volumestandje 10. Fijn

voor die jongens, dacht ik alleen maar. Zo hoeven ze Hazes nooit te missen.

Bij de supermarkt stond ik in de rij achter een mens (m/v) (ik ga me niet ergeren aan sekseverschillen), dat uitgebreid zijn/haar boodschappen inpakte, daarna vroeg wat het kostte en vervolgens onderin zijn/haar boodschappentas zijn/haar portemonnee ging zoeken. Vroeger zou ik stampvoetend hebben gedacht: doe dat vast als je in de rij staat! Het enige wat je zeker weet is dat je straks moet afrekenen, muts (m/v)! Maar nu niet, ik glimlachte zelfs begripvol. Want door al dat ergeren gaat Nederland naar de verdommenis en dat wil ik niet. Gun iedereen zijn eigen leeftempo.

Toen ik zelf aan de beurt was, heb ik me ook niet geërgerd aan het betaalautomaatje. Dat je nooit weet aan welke kant je pasje erin moet en waar het scherm zit voor je contactloos betaalmoment. Ik bleef rustig. Moet ie hier, in deze prachtige winkel, aan de zijkant, juffrouw, of aan de bovenkant? Oh, ik moet hier ook onder de 25 euro alsnog mijn pincode intoetsen? Graag! Dat scheelt u weer de kosten voor een nog moderner afrekenapparaatje. Wat blijft u? Had ik het fruit

toch moeten afwegen eerst, ach, is dat weer veranderd? Ik ga het nog wel even doen.

Als je meer dan driehonderd Facebookvrienden hebt, moet je er elke dag wel eentje feliciteren. Want als je er eentje feliciteert, moet je alle anderen ook feliciteren. Anders krijg je scheve verjaardagsgezichten. Dus ik doe niemand meer. En niemand hoeft mij te feliciteren, nooit. Is dat niet prettig?

Tja, je kunt je overal wel aan ergeren. Dat opeens iedereen *ongekend* zegt, bijvoorbeeld. Dat is ongekend.

Op de televisie zit een uitknop, dus ik hoef me niet meer te ergeren aan héle rare accénen, presentatoren die midden in zinnen stoppen- en dan verbaasd kijken- aan sssslissers, of aan een talkshowhost die woorden inslikt, of aan uh-weerprofetes (m/v) die uh-dinsdag zeggen en uh-zeven graden. Of aan het feit dat er bij 'gezellige' praatprogramma's op de achtergrond stevast iemand in pannen staat te roeren. Dat is de kok. Niks van zeggen. Zolang ik het niet hoef op te eten, mag dat. Of dat ze allemaal zich *irriteren* zeggen en *als kok zijnde*; en dat jij dan op je bank *contaminatie!* gaat zitten roepen. Niet doen. Ze beseffen het zich niet.

Of dat je je mobieltje op 'voorspellende tekst' hebt staan en je na iedere swipezin drie woorden in je tekstbericht moet veranderen, omdat dat anders *een raadselachtige raketje vaag te doen*.

Of de verkeersinformatie, die op je autoradio altijd vanuit het niets 30 decibel harder wordt doorgestuurd, waardoor je verstijfd van schrik bijna-ongelukken veroorzaakt. Die leiden tot weer nieuwe files. Die dan weer even knetterhard worden doorgestuurd op je autoradio. Enzovoort. Daarom. Laat gaan. Laat toch gaan. Ik zit nu al een week volledig zen achter het stuur.

Dat zeg ik, het is heerlijk, zo'n ergernisvrij leven. Maar ja. Het kan niet. Mensen in mijn omgeving ergeren zich er dood aan.

Dankbetuigingen

Hartelijk dank voor de verrassing op mijn 85e verjaardag.

W. Beetstra, Norg

Hartelijk dank voor de prachtige bos bloemen van PNO en de VVV-cadeaubon van VGOMedia die ik voor mijn 80e verjaardag mocht ontvangen.

Paul van Walsem, Hilversum

Mede namens mijn echtgenote Marijke heel hartelijk dank voor de mooie bos bloemen en de VVV-geschenkbbon van VGOMedia en PNO ter gelegenheid van ons 55-jarig huwelijk. Bij onze thuiskomst werden de bloemen net bezorgd en lag de cadeaubon in de brievenbus.

Peter Geitenbeek, Doetinchem

Het prachtige bloemenboeket en de cadeaubon van VGOMedia deden mij beseffen dat ik echt 50 jaar getrouwd ben. Hartelijk dank voor deze mooie geste.

Frans van Geest, Hilversum

PNO en VGOMedia hartelijk dank voor de mooie bloemen en de cadeaubon ter gelegenheid van mijn tachtigste verjaardag. Het doet goed te voelen nog niet helemaal vergeten te zijn.

Joke M. van Helden, Hilversum

Hartelijk dank voor het mooie boeket bloemen van PNO en de VVV-bon van VGOMedia, die ik heb ontvangen voor mijn 75e verjaardag.

Kees Roskam, Laren

Hierbij wil ik graag PNO en VGOMedia van harte danken voor zowel het geweldige boeket bloemen als de VVV-bon, die ik ontving op mijn 75e verjaardag. Ze droegen zeker bij aan de feestvreugde.

Paula de Jong, Huizen (voormalig secretaresse VARA)

Hiermee wil ik u hartelijk danken voor de ontvangen cadeaubon, terwijl ik daarnaast ook nog via PNO een schitterend boeket bloemen kreeg. Tussen alle andere ontvangen presentjes vallen die buitengewoon op en de verrassing is des te groter wanneer dit alles zo onverwacht wordt aangeboden.

Jan Jaap Hunze, Odijk

VGOMedia zeer bedankt voor de attentie i.v.m. mijn 90e verjaardag. 90! Een duizelingwekkende hoogte.

Guus Feist, Wenum-Wiesel

Schitterend, die kostelijke bos bloemen ter gelegenheid van mijn negentigste verjaardag! En precies na de koffie ging vrolijk de bel. Tot op de minuut gelijk aan vijf jaar geleden. Schitterend.

Marinus Schroevers, Den Haag

Je rekt er stilletjes een beetje op maar ervaart het toch als een verrassing als het gebeurt! Op de dag af 50 jaar na onze trouwdag ontvingen wij een fraai bos bloemen en een cadeaubon namens VGOMedia en PNO. Zeer veel dank daarvoor!

Heinze en Metsje Bakker, Leusden

Dankbaar kijk ik terug op mijn 75e verjaardag de 9e april. Ik werd verrast met een prachtig boeket en VVV-bon. De weldoeners waren PNO en VGOMedia. Ik moest wel even een traantje laten, het is alweer 13 jaar geleden dat Joop er niet meer is, en dat men dan nog aan je denkt hoe geweldig is dat. Door vaak naar de bloemen te kijken op die dag hoorde hij er nog echt bij! Bij deze heel hartelijk bedankt.

Kitty van der Flier, Noordwijkerhout

Voor je er erg in hebt ben je lid van nieuwe clubs. Heel leuke clubs die je ieder lustrum van cadeaus en bloemen voorzien. VGOMedia en PNO hartelijk dank voor jullie aanwezigheid op mijn 80e verjaardag.

Jos Valke, Amsterdam

Hartelijk dank voor de prachtige bos bloemen en de cadeaubon die wij voor ons 55-jarig huwelijk van VGOMedia en PNO pensioenfondsen mochten ontvangen. Fantastisch.

Otto en Wil van Worcum, Hilversum

Hartelijk dank voor het mooie boeket en de cadeaubon welke ik mocht ontvangen van PNO en VGOMedia op mijn 80e verjaardag.

M.J. van den Brakel, Hilversum

Heel attent van VGOMedia een cadeaubon en van PNO een prachtig boeket bloemen te mogen ontvangen, alles ter gelegenheid van mijn 80e verjaardag. Daarvoor hartelijk dank!

Wim Mann, Soest

Hiermede wil hartelijk danken voor de cadeaubon welke ik van u mocht ontvangen t.g.v. mijn 80e verjaardag.

Ad Kaarsgaren, Hilversum

Hartelijk dank voor de cadeaubon en het schitterende bloemstuk dat wij bij ons 65-jarig huwelijk van VGOMedia en PNO pensioenfondsen mochten ontvangen. Dit werd zeer gewaardeerd door het briljante bruidspaar Dora & Jan Tollens.

Jan Tollens, Hilversum

Langs deze weg wil ik, samen met mijn echtgenote, PNO en VGOMedia hartelijk danken voor de prachtige bloemen en cadeaubon ter gelegenheid van mijn 80e verjaardag.

Jeannette en René Koster, Loosdrecht

VGOMedia en PNO, erg attent dat jullie aan mijn 75e verjaardag hebben gedacht. Hartelijk dank voor de bloemen en de cadeaubon.

Hans de Wildt (Wereldomroep), Huizen

Twee keer een verrassing. Hartelijk dank voor de bloemen en cadeaubon bij mijn 75e verjaardag en bij ons 50-jarig huwelijk.

Jacob en Jantje Cats, Hilversum

Heel hartelijk bedankt namens mijn man, voor de VVV -bon. Wat attent, dat u dat zo blijft bijhouden! Hij gaat erg achteruit, vind het zwaar, maar ga toch ieder dag en ook de twee zonen zijn een steun.

*Bernadette Temme-Goossens,
Nederhorst den Berg*

Berna en ik waren verrast dat zij zo'n mooi boeket voor haar tachtigste verjaardag heeft mogen ontvangen. PNO pensioenfonds hartelijk dank daarvoor.

*P.H.M. van Daatselaar, Berna van
Daatselaar-Wiertz, Amersfoort*

Langs deze weg willen wij, Gerrit en Janny Voorhaar-Brama, u nog heel hartelijk danken voor het mooie boeket bloemen dat wij mochten ontvangen voor ons jubileum. Ook willen we u nog bedanken voor het hele mooie boeket bloemen en de cadeaubon voor Gerrit op zijn 80e verjaardag. Gerrit is voor behandeling nu 4 dagen opgenomen in het dagverblijf De Bolder in Huizen.

Fam. Voorhaar, Bussum

Heel hartelijk bedankt voor de mooie bos bloemen die ik t.g.v. mijn 80e verjaardag mocht ontvangen van PNO en tevens voor de cadeaubon van VGOMedia.

R. Roelofs-Baas, Hilversum

Hierbij mijn hartelijke dank voor de prachtige bloemen en de cadeaubon voor mijn verjaardag.

Mevr. J. Nobbe, Almere

Hartelijk dank voor uw bijdrage aan de geslaagde viering van mijn 80e verjaardag.

Joop Schik, Eemnes

Altijd kijk ik, wanneer het VGO-blad verschijnt, bij het kopje 'Dankbetuigingen'. Bij de meeste namen daarin ga ik even, met een glimlach, terug in de tijd. Plots krijg ook ik een attentie voor mijn 75e verjaardag, waarvoor ik u dank.

Jan Heesemans (NTS/NOS/NOB), Naarden

Wegens plaatsruimtegebrek blijven enkele dankbetuigingen overstaan tot het volgende nummer.

VGOMedia Magazine

Wijn Woordzoeker

Met de wijnproeverij na de ledenvergadering nog vers in het geheugen en de tekening op het omslag van dit Magazine, kan de puzzelredactie niet achterblijven. Daarom een woordzoeker vol woorden die met wijn te maken hebben. Heeft u ze allemaal gevonden dan vormen de overgebleven letters een toepasselijke zin. Letters kunnen meerdere keren worden gebruikt. Uw oplossing kunt u tot uiterlijk 28 juli 2017 opsturen naar de puzzelredactie, Louis van Hattem, Bijenmeent 10, 1218 GB Hilversum of via e-mail naar Ivanhattem@upcmail.nl.

Uit de goede oplossingen worden drie prijswinnaars getrokken.

Aanzuren	Chateau	Persen
Afdronk	Concentratie	Pinot
Alcohol	Coulure	Port
Amarone	Crush	Proeverij
Appellation	Cuvier	Prosecco
Aroma	Domaine	Ranken
Auslese	Droesem	Rest
Balans	Drogen	Retsina
Bardolino	Droog	Riesling
Barolo	Druiven	Rond
Barrique	Duro	Rood
Batonnage	Elzas	Rosé
Bezinking	Este	Rijpen
Blend	Fles	Sante
Bodega	Gisting	Sauvignon
Body	Inschenken	Sekt
Bordeaux	Kabinett	Soepel
Bottelen	Kelder	Stug
Bouquet	Kurk	Tannine
Breton	Laf	Vat
Capsule	Lambrusco	Vol
Cava	Melange	Wit
Chambrenen	Merlot	Wijnfles
Champagne	Moezel	Wijnglas
Chaptalisatie	Most	Wijnstok
Chardonnay	Mousserend	Zoet

VGO wijnpuzzel

VGO-puzzel maart 2017

De oplossing was:

Nummer honderd van VGOMedia Magazine is in een nieuw jasje gestoken

Prijswinnaars maart 2017

De prijs van € 25,- gaat naar:
mevr. Loeki Jansen-Heuvelink,
Meerssen

De prijzen van € 10,- gaan naar:
Kitty van Roode, Hilversum
en Noor Groesz, Huizen

A	C	H	A	P	T	A	L	I	S	A	T	I	E	L	S	A	N	T	E		
G	S	A	T	I	W	A	M	O	R	A	D	L	O	V	S	E	K	T	L		
E	I	O	P	D	E	P	I	N	O	T	B	G	O	O	R	D	A	J	A		
O	R	S	L	P	N	N	E	S	T	E	B	O	D	E	G	A	B	N	M		
G	R	U	T	O	E	E	L	C	A	V	A	K	U	E	E	T	I	E	B		
P	O	I	L	I	R	L	R	E	W	L	O	I	J	S	Q	A	N	N	V	R	
R	O	E	E	U	N	A	L	E	Z	T	G	E	D	V	U	B	E	I	U		
O	D	N	L	S	O	G	B	A	S	E	L	N	N	R	B	E	T	U	S		
E	O	G	I	E	L	C	K	N	T	S	O	E	I	J	O	O	D	T	R	C	
V	Y	A	P	L	I	I	I	J	R	U	I	U	M	T	W	R	E	U	D	O	
E	D	P	E	F	O	W	N	A	U	T	O	O	B	E	D	A	S	R	D		
R	O	M	R	N	G	D	A	G	E	K	C	N	M	G	E	T	M	E	O		
I	J	B	A	S	I	J	B	F	R	O	I	H	E	R	N	U	A	R	E	A	M
Y	E	H	E	W	D	A	Z	A	A	T	D	U	U	T	U	O	L	L	A		
A	Z	C	N	R	E	R	L	M	B	O	U	D	Q	S	X	P	A	C	I		
N	I	E	O	T	I	J	E	B	A	D	N	E	L	B	I	H	N	N	O	N	
N	N	N	E	P	P	R	T	A	N	E	G	O	R	D	R	E	G	H	E		
O	K	G	E	E	E	O	N	N	T	S	O	M	M	R	N	R	E	O	N		
D	I	N	O	R	N	I	I	C	E	S	O	R	E	E	E	U	A	L	O		
R	N	S	E	N	S	S	H	K	E	L	D	E	R	I	K	Z	D	B	T		
A	G	N	A	T	C	A	P	S	U	L	E	T	L	V	N	N	N	L	E		
H	E	G	E	S	T	E	N	I	N	N	A	T	O	U	A	A	O	A	R		
C	E	R	N	E	K	N	E	H	C	S	N	I	T	C	R	A	R	F	B		
E	I	T	A	R	T	N	E	C	N	O	C	P	R	O	S	E	C	C	O		
S	A	U	V	I	G	N	O	N	N	S	A	Z	L	E	B	S	E	L	F		

idee, ontwerp en uitvoering: Louis van Hatten

Oplossing:

